

Szanowni Państwo,

Zbliża się kolejna rocznica koronacji Jadwigi na Króla Polski. Rocznicą ta przypada 16 października i uroczyste obchodzenie tej rocznicy ma szczególne znaczenie w kontekście prób ideologizowania wizji zjednoczenia narodów Europy z pominięciem tych zasad, które legły u podstaw tworzenia Unii Europejskiej. W obecnym czasie partie polityczne działające w Polsce bardzo świadomie prowadzą politykę marginalizacji Polski i jej znaczenia nie tylko na arenie międzynarodowej, ale, co jest bardzo niepokojące, w ramach nadawania nowego kształtu tworzącemu się programowi UE. Polska, szczególnie w tym wymiarze zjednoczonych narodów Korony Polskiej, Królestwa Polskiego, ma szczególne prawo i obowiązek wskazywania na ten moment w dziejach Europy, kiedy to za sprawą polskiego Króla, św. Jadwigi Królowej, z Polski, z Krakowa, wychodził zamysł zjednoczenia narodów Europy, urzeczywistniony potęgą i chwałą Korony Polskiej. Jadwiga stworzyła nowy wizerunek władcy, polityka, nadała mu nową jakość, bez prywaty, sztucznego prestiżu, pełną pokory wobec własnego państwa. To właśnie interes dwóch narodów był podmiotem jej działania, a nie przedmiotem politycznych szantażów, narzędziem rozgrywek i środkiem do własnej kariery. Najgłębszym rysem jej krótkiego życia, a zarazem miarą jej wielkości jest duch służby, swoją pozycję społeczną, swoje talenty, całe swoje życie prywatne całkowicie oddała na służbę Chrystusa i służbę powierzonego jej ludu. Jak nikt inny, potrafiła łączyć wierność chrześcijańskim zasadom z konsekwencją w bronieniu polskiej racji stanu. Podejmując wielkie dzieła na forum państwowym i międzynarodowym, biegła w dyplomatycznym kunszcie, położyła podwaliny pod wielkość XV-wiecznej Polski. Z jasnością, która po dzień dzisiejszy oświeca całą Polskę, wiedziała, że ta siła państwa ma swoje źródło w starannej edukacji narodu; że droga do dobrobytu państwa, jego suwerenności i uznania w świecie wiedzie przez prężne uniwersytety. Trudno też nie dostrzec wielkich dzieł miłosierdzia Jadwigi widocznych, między innymi, w tak wielu z takim rozmachem i technicznym uposażeniem budowanych i do dziś zachowanych średniowiecznych szpitali takich jak te w Bieczu czy Sandomierzu. Przykład św. Jadwigi Królowej tak bardzo odbiegający od przykładów dzisiejszych liberalno-lewicowych ludzi polityki skłania do smutnej refleksji nad regresem „postępu” ujarzmionego głupotą ideologicznego egoizmu podporządkowującego ogłupiane masy w służbie tak niewielu karłów brukselskiego tronu. Czas najwyższy aby przykład św. Jadwigi Królowej był dla nas Polaków, Słowian, Katolików, tak w Polsce, jak też tych wypędzonych, zmuszonych do emigracji z Polski i jakże często z Europy, lub też do pracy poza jej granicami, wołaniem o polskich polityków a nie polityków z Polski, którzy Polskę i nasz naród wykorzystują do realizowania celów egoistycznej utopii kosmopolityzmu. Nie możemy dłużej dać się manipulować demagogicznym zapewnieniom każącym wierzyć, że magiczne zaklęcie demokratycznych wyborów jest w stanie, z podstawionego pełnego cynizmu, zdemoralizowanego i bezrozumnego kandydata na ten czy inny urząd, wykreować geniusz polityczny na miarę niedościgniętego ideału jakim jest przykład polskiego Króla, św. Jadwigi Królowej. Dzisiaj tak wiele mówi się o wolności, szczególnie w Polsce, zapominając że dla nas Polaków, Słowian, Katolików spełnieniem wolności jest miłość, dzięki której człowiek jest gotów zawierzyć siebie Bogu i braciom do nich przynależeć, co tak bardzo poświadcza przykład św. polskiego Króla, naszej Jadwigi. Wolność jest czynnikiem kształtującym, formą która pozostawia ślad, nie zaś swawolnym rozplynięciem się w nicość, byciem bytu bez zasad i egzystencjalnego sensu. Tylko człowiek wolny, w tym znaczeniu, tylko naród wolny, suwerenny, może być spójną częścią większej całości taką jak Unia wielu narodów - Korona Polska. Rodzący się w Polsce Ruch Narodowy, z konieczności, musi odwoływać się do tych kart historii narodu polskiego, które polskość ustanawiają gwarantem uniwersalnej zasady współistnienia wielonarodowych organizmów politycznych. Rocznicą koronacji Jadwigi na króla Polski jest jednym z tych historycznych wydarzeń, które zapoczątkowały nowy

kierunek jednoczenia narodów Europy i świata stając się przez to impulsem przemian i drogą budowy mostów porozumienia. Dlatego też św. Jadwiga Królowa jako Patronka rodzącego się Ruchu Narodowego jest gwarantem tego, że uniwersalizm przesłania polskości tworzonej za sprawą jej świętości i geniuszu politycznego może stać się zaczynem przebudowy programu politycznego nie tylko UE. Tylko Ruch Narodowy, mający za Patrona św. Jadwigę Królową może spowodować to, że w Polsce doczekamy czasów kiedy o naszych losach będą decydowali polscy politycy a nie „politycy” z Polski.

Gorąco zachęcamy do uroczystego obchodzenia rocznicy koronacji Jadwigi na Króla Polski, 16 października. Będzie to także wyrazem poparcia dla rodzącego się w Polsce Ruchu Narodowego, który jako jedyny może uratować nasz kraj przed ześlizgnięciem się w przepaść kosmopolitycznej lewacko-liberalnej bezkształtnej masy monad, których życie nie ma ani korzeni ani sensu.

Z okazji obchodów rocznicy koronacji Jadwigi na Króla Polski zapraszamy na Mszę św. do Katedry Wawelskiej, przy relikwiach Pani Wawelskiej, we wtorek, 16 października 2018, o godz. 17.30.

Prof. Zbigniew Leś

Dyrektor

The Queen Jadwiga Foundation